

Beršupiai Vienvidžiai

Lietuvių Evangelikų Šeštadienis

Atskira laina 15 Centų

Išeina kas savaitę

Metams užsisakymas
2 litai

Nr. 48 (187)

1938 m. lapkričio mėn. 27 d.

4 metai

Advento rimtis.

Až tiesa, krikštijui jūs wandeniui atgailai; bet kurs po manes ateina, yra galingesnis už mane, kurio kurpiu až neu užtekinai vertas išaukti; jis krikštys jūs Šventai Dvasiai ir ugnimi. Jo wėtyklė jo rankoje, ir jis išvalys sawo ižkulas, ir surinks sawo kviečius į sandeli, o pelus sudėgins neužgesinama ugnimi. Mato 3, 11-12.

Tas Jėzus, apie kuri Jonas Krikštytojas kalbėjo žian die daugybei dar nepažįstamas ir swetimas. Iau anais laikais norėjo padaryti Jėzų bėdoje padėjėją, kurs turi vykdinti jūs valią, nors tai būtų ir newišai teisinga. Jėzus turėjo susirūpinti warghais jūs žemėskojo wargo dėliai, ligoniais jūs kunižkos ligos dėliai. Su jo ūtentumu ir mirtimi nežinojome ką daryti. Daugiausia ką jie gali padaryti, tai sudaryti tokį aizkinimą: „Kas myli sawo tautą, tas ir žuvwa nuo tautos“.

Jonas Krikštytojas rodo mums Jėzų lyg wyrq su wėtykle rankoje, kurs valo juos. Lauldamas žito Jėzaus, Jonas Krikštytojas weikė. Jo krikštas buvo krikštas nuštikėjime į nuodėmių atleidimą. Svitame nuštikėjime tilpo valymo ir teismo pažadėjimas. Jo krikštas skelbia teismo artinimą, o tuo ir Diewo waldymo pradžią. Krikštytojo skelbimas ragina į advento rimtį. Jis turi dėti firwį prie medžių. O tas, kurs pastui ji ateina, igalintas firsti arba firwį pažalinti. „Jis krikštys jūs Šventają Dvasia ir ugnimi“. Jėzus nepalyginti didejnis negu „didžiausias, kurs kuomet gime iš moteriškės“. Jėzus neteista Krikštytojo darbo fulig jo būdo. Nepaisant tariamojo panažumo, Jėzaus uždawinys ir jo darbas yra višai kas tai naujo. Jonas krikštija wandeniui, o Jėzus krikštija Dvasia Šventą ir ugnimi. Jėzus dar geriau negu Jonas patraukia ir sužadinti Diewo karalystės ilgesi žmonėse. Tarp tų, kurie ējo pas Joną, tikrai buvo ir tokii, kurie, pagauti minios tik dengėsi atgailos priedanga. Bet Jėzus krikštijo Dvasia Šventą, o Dvasia ištiria višus daiktus. Jėzus stato tiek

priež persišwérimą, tiek į patį persišwérimą, kurs kaip ugnis atskiria auksą nuo drumžlių. Jėzus nepriskluso nuo widinio paskiro žmogaus taurumo, bet kur jis yra, ten yra teismas ir malonė, o abu pastarieji dalykai teikia arba amžiną gyvenimą arba atmetimą.

Kur jis yra, ten veikia Dvasia Šventą, o tuo veikimu žmogus iš naujo atgimdamas ir gauna dalį amžiname Jėzaus gyvenime. Jėzus yra, kad rinktų Diewo bendruomenę, kuri lenkiasi priež Diewą ir jam wienam duoda garbę. Jėzaus asmuo nėra teismo bandymas, bet iki žiandien ir iki pastaciausio teismo Diewo teismo žygis. Gali daugybė grežti nugara Jėzui, sawo nusigrežimu niekas neizwengs Jėzaus teismo, nes kiekvienas nežinodamas ir ne-norėdamas randasi teisme. Advento rimtis yra tame, kad prie mūsų durų beldžiamasi, kad būtų mums primenama: „Jūs randatės teisme“. Jei pripažiustumate ką teismą, tada prawitros mums durys į malonę ir sunaikintam gyvenimui dowanojama pieglobstis. Ne žmogaus atgailos kočių, bet malonė tiekia mums pilietybės teises Diewo karalystėje.

Tai nereikalingas klausimas ar čia nelabama daugiau apie pastaciaių teismą. Tas klausimas nereikalingas todėl, kad juo norima atstumti tai, kas jau nuo seno yra ir dienų pabaigoje užsibaigs. Mums turi užtekti, kad mes žinome, kad mes išstatytų advento rimtin, kad Jėzus pilnas gailestingumo, beldžiasi ižnaujo ateidamas ir ragina mūsų sąžinę pabuisti naujiems dvasinio gyvenimo, prisivertimo, gailestingumo, teisingumo, meilės ir tikėjimo metams. Amen.

Kauno ev. liut. parapijos liet. choro 2-jų metų sukaktuvės.

Kauno ev. liut. parapijos liet. choras kartu su Liet. Ev. S-gos Kauno skyriumi š. m. lapkričio mén. 27 d. švenčia 2-jų metų savo gyvavimo sukaktuvės. Ši šventė prasidės 9 val. pamaldomis bažnyčioje. 18 val. Kudirkos pradž. mokykloje šventės tolimesnis minėjimas su plačia programa.

Choras išsisteigė 1936 m. rugsėjo mén. 3 d. Nors ir trumpas jo gyvavimo laikas — tik dveji metai, tačiau nudirbtą jau labai daug: turėta 63 pasirodymai, kuriuose sugiedota 223 giesmės. Savo repertuarė jis turi virš 50 giesmių įvairiomis kalbomis. Be nuolatinių giedojimų bažnyčioje, radio pamaldoje, aplankė

eile dar ir kitų parapijų: Marijampolę, Vilkaviški, Garliavą, Jurbarką, Tauragę, Pašventį ir kit. Be šių, dar daug kartų koncertavo ir Valstybės Radiofone.

Chora veda ir bažnytinės giesmės menu uoliai rūpinasi nenuilstamas choro vedėjas Ričardas Kopas. Dėka gero choristų susiklausymo ir vedėjo tikro atsidavimo savo darbui, choras tikrai daug nudirbo.

Šių sukaktvių proga turime palinkėti chorui ir jo vedėjui dar ilgai dirbti ir gaivinti mūsų bažnytinę giesmę. O Visagalis Dievas tepadeda tai.

A. Endzinas.

Neužmirškime bažnyčios!

Atsilankius į vieną ar į kita mūsų bažnyčią gausi liūdnas vaizdas: dažniausiai suolai pustuščiai, tik kelios moterelės tesiklauso kunigo sakomo pamslo. Tas rodo, kad nebeturime meilės savo bažnyčiai, kurią turėjo mūsų tévai, mūsų protéviai. Smulkios priežastys lengvai sulaiako mus namuose. Geriau tuo laiku einame kur nors pas draugus, giminės ir pažiastamus paviešeti, negu atsilankytí i Dievo namus. Todél dėl pačių mūsų apsileidimo ar nesupratimo koki svarbūs dalykai mums nori teikti bažnyčioje apsakomas Dievo žodis, kunigas laikydamas pamaldas, teturi prieš save tik tūščius suolus.

Dievo žodis turi būti pagrindu mūsų gyvenime. Kristaus mokslas — Evangelija tai kelias, kuris veda į laimėjimą ir į pasisekimą. Delto labai gaila, kad daugelis mūsų evangelikų taip mažai išsiilgsta savų draugijos ir Dievo žodžio. Mūsų širdys užšalusios ir yra toli nuo Dievo. Jei to nebūtų, tai aišku, kad mes linksmai sakytume su psalmistu: „Aš linksmiuos tuo, kas man pasakyta. Mes eisime į Viešpaties namus labai siaurai ir paviršutiniai, nelaikykime ja tolima ir svetima. Juk mes turime Viešpaties pažadėjima, kad kur du arba trys Jo vardan susirenka, ten nori būti ir Jis pats. Jis nori laiminti mus savo amžinu palaiminimu, nori padaryti mus tikrojo džaugsmo dalyviais. Jis čia nori lieti ir savo malone, kaip kokia srovė į mūsų širdis, kad būtume tvirtais savo tikėjime.“

Todél neapleiskime pamaldą, nes tai yra mūsų šventa, pilna neišreiškiamo džiaugsmo pareiga, nes mes turime teisę ir pirmenybę dalyvauti ten, kur susirenka Dievo kūdikiai.

Lietuvos Evangelikų vargai ir kovos dėl knygų.

(Tėsinys)

Turis savo parapijoj 10 000 liet. ir 8 000 vok. Lietuviai evangelikai visai nemoka vokiškai, todél jiems būtinai reikalingi giesmynai ir ižegnojimui — kitokių dvasinio turinio knygų. Šiame rašte jis prašo gubernatorui išrūpinti leidimą laikyti ir naudotis lietuviška tikybine gotu raidėms spausdinta literatūra.

Kauno gubernatorius savo raštu Nr. 49, rašytu 1892 metais sausio 4 diena, atsako į kun. Keturakaičio rašta. Šiame rašte gubernatorius rašo, kad, Raseinių apskrities policijos pranešimu, iš kai kuriu asmenų tikrai atimtos tikybinių turinio knygos, spausdintos užsienyje lietuvių kalba gotiškomis raidėmis. Šios knygos nebuvuo cenzūros patikrintos ir yra todél neleistinos. Tokiomis knygomis uždrausta naudotis, todél prašymas atmetamas.

Kun. Keturakaitis 1892 metais kreipėsi į generolą gubernatoriu. Iš ten jam per gubernatoriu buvo pranešta, kad šios knygos uždraustos dar 1866 metais.

Knygu atiminėjimas iš lietuvių evangelikų liuterionų sukelė tuomet dideli triukšmą ir susirūpinimą evangelikų tarpe.

Dekanas Venskus laišku, reiškia kun. Keturakaičiui užuojauta ir ragina jį ir toliau dirbti, kad spaudos draudimas būtų greičiau nuimtas.

Susirūpino ir generalinė konsistorija, kuri savo 1892 metų vasario mén. 14 d. raštu Nr. 566 užklausė kun. Keturakaitį ar esama lietuvių evangelikų tikybinių literatūros lietuvių kalba rusų raidėmis. Jei tokiai knygu ir būtų, tai ar jos lietuviams evangelikams būtų suprantamos ir tinkamos.

(Bus daugiau.)

Kas buvo tie parizējai ir sadukiejai?

Skaitydami N. Testamentą dažnai randame pariziejų ir sadukiejų wardus. Pariziejai iš eisia mums pažįstami kaip veidmainiai ir widuje nežwarūs žmonės, nors pa-wiržutintu sawo gyvenimu jie stengesi pildyti išstatymus. Pariziejų labai gerai atwaizduota randame prilyginime apie pariziejų ir muitininkų (Luko 18, 9—12). Taip pat žie pariziejai buvo džiaugsi Kristaus priežininkai. Sadukiejai buvo lėtesni, ramešni žmones ir į tikybinius reikalus nemėgė perdaug dėmesio kreipti.

Kristaus laikais buvo dwi žymiausios žydų grupės: pariziejai ir sadukiejai.

Pariziejai buvo ir sadukejų priežininkai ir tikrieji žydų tautos mokytojai ir wadai. Swarbiausias jų rūpestis buvo apsaugoti sawo tautą nuo bet kokių swetimos itakos ir aizkinti miniomis Szw. Raštą. Ių rankose buvo wyriausia kunigystė ir taryba. Budami tokioje aukštumoje, be abejo jie turėjo ir didelę itaką žmonių tarpe. Upacj jų išviržinis žwentumas ir vykés pawaizdawimas kaipo tikrų Szw. Ražto aizkintojų ir pildytojų darę juos garbingais minioj. Minia nesuprato, kad dwastijoje jie buvo didžiausi weidmainiai, Szw. Ražto iškraipytojai ir buvo labai toli nuo tikrosios Istatymų dwastios. Užtat Kristus dažnai juos barė, sakydamas: „Bėda jums ražto žinowams ir pariziejams, jūs weidmainiai, kurie taures ir bliūdus iš viršaus žvarius laikote, bet widuje jie pilni yra plėšimo ir édalio. Tu aklasis pariziejau, walyk pirmiau iš widaus sawo taurę ir bliūdą, kad ir, kas pawiržiuje yra nuvalyta būtų ir t. t. (Ew. Mato 23, 25—27).

Sadukiejai buvo daugiausia turtingojo luomo. Tai žmonės, kurie į tikybinius reikalus mazai dėmesio tekreipė. Nors ir jie laikėsi Možės ištatymo, taciau stengėsi ji sa-
waip aizškinti ir kiek galint daugiau sau laiswės suteikti.
Žie nenorėjo tikėti net i sielos nemirtingumą ir atskélima-
iš numirusių. Taip pat nepripažino ir Diewo apreifžtų
tiesų, kurių nebuvvo Szw. Ražte ražyta, bet kurias pada-
wimai paduodamo. Ily itaka į placiuju liudies sluogsmiu
minias buvo nedidelė.

Tai tiek galima spresti iš Szw. Ražto apie kias abi
žydu grupes Kristaus laikais. M. Ž-kas.

Skaithime knygas!

Soko, kad kartą wienas karalius wažiuodamas per sawo kraštą įstojó pas wieną waldininką ir su juo iškalbėjo. Karalius besūvalgydamas po kambarį tarp keletos kūčių pastebėjo padėtą ir Szentojį Raštą.

— Tamsta skaitai Szw. Raftą?

— Taip!

— Iki kofios wietos atskaitei?

Waldininkas atsakė, kad iki tos metos, kur ewangelistas ražo: Teiktotite — raštite, pražygtite — ir bus jums duota...

Waldininkui ižėjus iš kambario pranešti palydowams kad jo Szwiesybė jau pailejo ir nori toliau wažiuoti, karalius atwerte Szw. Raštą ir toliau už nurodytos wietos idėjo gražią sumą pinigų.

Po kiek laiko karalius w l wa jiamo ir w l justojo pas
t q pat j waldinink q. Iis pasiteirawo, ar waldininkas wis
dar tebeskaito Szw. Ra kt ? Pastaraisis pilnu nus j zeminimo
balsu atsk te taip, ir net gana da znai, — nes jau du k rtus
esu perskait s nuo prad jos iti gal .

Karalius paēmē īnīga, atwertē, išēmē pinigus ir tarė
nuigandusiam waldininkui.

— Skaitei bet nemokėjai skaityti. Žiūrėk kas čia parašyta! „Pirma iežkotite Diewo karalystės, viša kita bus jums duota“. — Tu nieko niežkotai todėl ir neradai.

Ar daug mes skaitome knygų ir ar ieiškome ižminties? Kokias knygas skaitome ir ko jose ieiškome? I žiūros klau-
simus kiekvienam būtų sunku atsakyti. Senas ir wisiems
gerai žinomas pasakymas: neskaitykite gerų knygų, bet skai-

tykite geriausias, — nenustojo ir niekuomet nenustos sawo teisingumo.

(Bus daugiau.)

3intos.

America.

— Amerikos Jungtinėje valstybėje priškaitoma suaugusių bažnyčios narių, priklausancių ewangelikams bažnyčioms 36 milijonai, katalikų 21 milijonas ir izraelitų tikybai priklausancių 4 milijonai. Taip pat ir neprisiraže prie kurios nors bažnyčios neškaitoma bažnyčių nariais. Visų Jungt. Valstybių gyventojų 40% nepriklauso jokių bažnyčiai ir nesiskaito bažnyčios nariais.

E z e k o s l o w a t i j a .

— Priež ką Čekoslovakijos ewangelikai buvo bendrai i Austrijos ewangeliskąją bažnyčią išjungti. Susitvėrus 1918 m. Čekoslovakijos respublikai, ciekai ewangelikai, liuterionys ir reformatai, susijungę i vieną ciekų ewangeliską bažnyčią, vadovaudamies „Confessio Bohemica“, 1575 m. sudaryta iš ew. reformatų ir ew. liuterionių unija. Šiota bažnyčia 1918 m. turėjo apie 160 000 narių su 120 parapijų. Iki 1936 m. ta bažnyčia perejimais iš katalikų priaugo iki 300 000 narių su 163 parapijomis. Wien 1921 m. prisidėjo kiai bažnyčiai iš katalikų apie 45 000 žmonių. Čekų tautinė bažnyčia susitūrė iš ciekų, pametuusių katalikų bažnyčią. Ta bažnyčia dabar turi arti wieno milijono narių. Sudėtų wokiečiai ewangelikai, atskirti nuo Austrijos, suskūrė sawo „Wokietijų ewangeliską bažnyčią“ Čekoslovakijos respublikos ribose. Ta bažnyčia 1919 m. turėjo 118 600 narių. Iki 1936 m. šios bažnyčios narių skaičius priaugo iki 140 000 narių. Be šios bažnyčios, apie 50 000 wokietių ewangelikų yra Slovakijoje. Sudėtų wokiečiai dabar priskirti prie Wokietijos išsiliest, be abejo, su vijos Wokietijos ewangeliską bažnyčią. Slovakijoje yra virš 400 000 ew. liuterionių ir apie 220 000 ew. reformatų. Tos dvi bažnyčios Slovakijoje tvarkosi kielwiena sau. Ew. liuterionių bažnyčia susidėda dougiausia iš slovakų ir wokietių; ew. reformatų bažnyčia susideda daugiausia iš wengrų, gyvenančių Slovakijos ribose.

Safotija.

— St. Andrewje vyksta šiuo laiku septintoji Europos universiteto ewangelikų teologijos studentų konferencija kuri tēsis iki Naujų Metų. Konferencijoje dalyvauja daugelio žalių universitetų studentai. Wyriausioji konferencijos tema: „Apšaltai pranešimas apie Viešpaties Jėzaus Kristaus atejimą“. Konferencijos dalyviai, pasistirste grupėmis, stropiai studijuoją N. Testamentą.

Norwegija.

— Atleinancziais metais Norvegijos „Szentadienio mokyklos“ žvės sawo 50 metų jubilieju. Prieš 50 metus prasidėjo Norvegijoje „Szentadienio mokyklų“ darbas ir dabar jis apima visą žalį sawo mokyklų tinklą. Viso Norvegijoje veikia šiuo laiku 7626 „Szentadienio mokyklos“, kurias lanko 130 tūlstantčių mokinų.

Graifia.

— Graikijos ortodokšų bažnyčios primas arkivyskupas Chrysostomas Papadopoulos mirė spalių mėn. 22 dieną, su laukęs 69 metų amžiaus. Jis buvo žiū laikų vijuose Rytuose ortodokšų bažnyčios didžiausių mokslo autoritetas. Madowaudamas Graikijos ortodokšų bažnyčiai, jis kartu ir profesoriuose Atėnu universitete kaipo bažnyčios istorijos profesorius. Arkivyskupas Chrysostomas buvo karžtas krikšcioniškų bažnyčių bendardarbiavimo ir susitarinimo žalininkas. Jis aktyviai dalyvavo ekumeniniame bažnyčių darbe ir bažnyčių konferencijoje. Graikija nu stojo didelio mokslininko ir graikų ortodokšų bažnyčia nu stojo didelio wado, koki ji turėjo arkivyskup Chrysostoma asmenie.

Szilutiečiams ir Pagėgiųčiams žinotina!

Szį sekmadienį, lapkričio 27 d., atvykssta į Szilutę ir Pagėgius Tauragės mokyk. seminarijos ewang. chorą, kuris susideda iš 70 asmenų, daugumoje kaiapédiečių ir kuris labai gražiai visur yra pasirodės. Reikia tiketis, kad jų tėveliams ir artimiesiems bus malonu adwentų laike pasiklausyti to ūlwingo giedojimo. Bus apsalomas ir Dievo žodis. Szilutėje giedojimo pradžia bus 1 val. 30 min. p. p. gimnazijos salėje, Pagėgiuose — 5 val. 30 min., taip pat gimnazijos salėje.

Visi širdingai pakviečiami atsilankyt.

Tauragė. Sz. m. lapkričio mén. 20 d. Tauragės parapija žwenty Mirusiujių minėjimo dieną. Pamaldas laikė Kun. P. Dagys ir Kun. Kleb. Wymeris. Pamaldoje labai gražiai pagiedojo keliais giesmes Tauragės Mok. Seminarijos ew. chorą, ir parapijos chorą. Buvo priminta ir parapijoje dirbę kūnigai Čežnai, Pipiras, Keturakaitis ir Matijonas, kuriuos parapijiečiai labai mylėjo.

Po pamaldų Tauragės parapijiečiai susirinko Prad. mokyklos patalpose, kur Kun. Dagys laikė pranešimą, ragindamas vijus atbusti naujam dvasiniam gyvenimui ir vijus prisidėti prie ewangelikško darbo. Jis paminėjo, kad Tauragės parapija parodė gražų pawozdį vištoms Lietuvos ewangelikams, su tokia meile reikia rūpintis sawo Dievo namais ir tai visi laikė suvažiavimo matę, todėl dabar Tauragės parapija, kaip didžiausia, kaip motina vijų parapijų turi duoti pawozdį ir dvasinio, krikščioniško gyvenimo. Pranešimas lietė jaunuomenės ir moterų klausimą. Po pranešimo keliems pasiskius iš vietu buvo wienbalstai nutarta suorganizuoti ewang. jaunuomenę ir vijus ewangelikus jau iš mažens raginti rūpintis ir mylēti Dievo Žodį, bažnyčią ir vijų kas dora ir gražu. Jaunuomenę organizuoti sudaroma prie Liet. Ew. S-gos Tauragės skyriaus jaunuomenės Taryba, i kurią ižrindo Kun. Keleris, Mok. Schwarcaite, parapijos tarybos pirm. p. Preikšaitis, warg. Gerke ir Tauragės ew. mokyklos mokytojai. Sziam susirinkime buvo perrinkta ir parapijos Moterų W.-ba. Visos organizacijos nutarė jungtis į vieną ir dirbti bažnyčiai. Nutarė surengti turtingą loterią, kurios pelnas bus skiriama įvairiems labdarbės reikalams.

Batakliai. Lapkričio 6 d. įvyko Lietuvių Ew. S-gos Batakių skyriaus susirinkimas. Kun. Keleris skaitė paškaitą temoje „Reformacija“. Waizdžiai nupasalojo anu laikų dvasinių stovų, kada už pinigus galėjo pirkti ne tik vyškupo laždą ir sostą, bet ir sielos išganymą. Toliau skaitė Dr. Martyno Liuterio biografiją, apie jo darbus ir tų darbų waisingumą. Kun. Keleris kiekvienam skyriaus susirinkime vis skaito paškaitas. Tuomi pagyvina skyriaus veiklą ir paškleidžia daug žinotinų dalykų už ką p. kūnigių skyriaus valdyba ir susirinkime dalyvawusieji labai dėkingi.

Toliau buvo swarstomas chorų steigimo klausimas. Kad choros būtų visi mielai sutiko, bet kada prietojo reikala išražyti, kad lankius chorų pamokas teko išgirsti daug nusistundinų — tai laiko stoka, tai blogas rudens oras, tai tolimas keliais. Bet vis tiktai Kun. Keleriui prikalsant susi-

darė būrelis pasižuentelių iš kelionės asmenų, kurie sudarė chorų užuomazgą. Toliau tikimasi atsiras ir daugiau, nes Batakių parapijoje yra iš to sudaryti dideli ir gražiai giedantį chorą, tik reikia pasižuentimo, o vijos kliūtys bus nugalėtos. Kaip teko girdėti choras padarė keletą pamokų wadowaujamas wargonininko p. Gréwerio — giedojimas vyksta sekmingai. Linkime pasižuentusiems sekmingos darbuotės ir laukiamo greit pastrodotant viešumoje. J. R.

Paupys. Paupio „Ew. Jaun. Sandoros“ skyriaus narių susirinkimas įvyko lapkričio 18 d. Susirinkimas buvo atidarytas nario Kalwelio giesme „Eik su sawo Malone“ ir p. Jurgačio malda. Sekė spaudos sekėjų apžvalga. Die-notarkėje buvo apmasytai iš mižios, kitų kražtyų žinios ir apie „Ew. J. S.“ skyrių veiklą. Po to p. Jurgačis laikė pranešimą apie tikrą tikėjimą ir apie tikėjimą į įvairius menkniekus. Jis nurodė, kiek tolks tikėjimas į menkniekus yra kentmingas ir pražė, kad turime tokius žmonėms, kurie dar tokį tikėjimą turi, ižaiškinti tokio tikėjimo žalą. Narys Reisgys laikė pranešimą apie pirmojo lietuviško laikražio „Nusidawimai“ apie Evangelios praplatinimą tarp žydų ir pagonų, ižleidojo Fridricho Kelkio gyvenimą. Po laiswo pranešimo skyriaus smuikininkai pažmūkavo keletą giesmių. Paskaitinius aplinkražtį, dar buvo praevestos watžybos tur nariai turėjo suražyti vijas iš „J. S.“ Paupio skyriaus perskaitytas knygas. Dar pasikalbėjus įvairiai skyriaus reikalais, susirinkimas buvo užbaigtas pradėta giesme. E. Gr.

Klaipėda. „Ew. Jaunujų Sandoros“ Klaipėdos skyrius susižėjė h. m. lapkričio mén. 11 d. „Sandoros“ salėje draugiškā subuwimą prie kawos. Jame buvo atsilankę didelis klaicijus narių ir žiaip „J. S.“ rėmėjų ir sweczių. Žangos žodži tarė „Ew. J. S.“ Garbės Pirm. Prof. Dr. Gaigalaitis, nurodydamas į tai, kad reikia siekti kas kilnū, kas gražū, kas naudingas ir žwelgti vijada aukštyn. Programą pajvainino skyriaus trūbininkai ir choristai, išpildydami išpūdingų muzikos veikalų. Buvo taipogi padeklamuota ir gražių pamokinancijų eileražczių. I susirinkusius tarė žodži ir atsilankęs sweczias Konsistorijos prezidentas Dr. Gudaitis. Savo kalboje ižreikė džiaugsmą matant tokį gražią darbuotoje ir palinkėjo tuo paciu keliu eiti ir toliau. Nuožirdžių žodžių jaunimui tarė ir Kun. Dagys, ižreikždamas vilsti, kad iš žio jaunimo išaugus twirti, nepalaužiamai krikščionys. Keliais walandėles praleidus jaukioje nuotaikoje, buvo subuwimas užbaigtas kun. Dažinsko malda ir bendra giesme. M. T.

Užsakymus priima redakcija, kiekviena požto įstaiga ir laikininkai. Užsakant redakcijoj laikražio kaina: metams 2 litai, 1/2 m. 1 litas ir ketvirčiui m. 50 centų. Užsakant požto įstaigoje, kaina 2 litai 30 ct., pusė m. 1 lit. 30 ct. ir ketvirčiui m. 80 ct. Leidžia Lietuvių Evangelikų Susivienijimo Bažnytinis Komitetas. Redaguoja Kun. P. Dagys. — Spaudė: „Lituania“, Klaipėda, Palangos gatvė 23-24. — Rankražeius ir užsakymus prahome siūlti žiūro adresu: Klaipėda „Lituania“, Dagut.